

Domsöndagen

Avskedspredikan i Osby kyrka 22 november 2009

”Kristi återkomst”

Matt 25:31-46

När Människosonen kommer i sin härlighet tillsammans med alla sina änglar, då skall han sätta sig på härlighetens tron. ³²Och alla folk skall samlas inför honom, och han skall skilja människorna som herden skiljer fåren från getterna. ³³Han skall ställa fåren till höger om sig och getterna till vänster. ³⁴Sedan skall kungen säga till dem som står till höger: 'Kom, ni som har fått min faders välsignelse, och överta det rike som har väntat er sedan världens skapelse. ³⁵Jag var hungrig och ni gav mig att äta, jag var törstig och ni gav mig att dricka, jag var hemlös och ni tog hand om mig, ³⁶jag var naken och ni gav mig kläder, jag var sjuk och ni såg till mig, jag satt i fängelse och ni besökte mig.' ³⁷Då kommer de rättfärdiga att fråga: 'Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig mat, eller törstig och gav dig att dricka? ³⁸När såg vi dig hemlös och tog hand om dig eller naken och gav dig kläder? ³⁹Och när såg vi dig sjuk eller i fängelse och besökte dig?' ⁴⁰Kungen skall svara dem: 'Sannerligen, vad ni har gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder, det har ni gjort för mig.'

⁴¹Sedan skall han säga till dem som står till vänster: 'Gå bort från mig, ni förbannade, till den eviga eld som väntar djävulen och hans änglar. ⁴²Jag var hungrig och ni gav mig inget att äta, ⁴³jag var törstig och ni gav mig inget att dricka, jag var hemlös och ni tog inte hand om mig, jag var naken och ni gav mig inga kläder, sjuk och i fängelse och ni besökte mig inte.' ⁴⁴Då kommer också de att fråga: 'Herre, när skulle vi ha sett dig hungrig eller törstig eller hemlös eller naken eller sjuk eller i fängelse och lämnat dig utan hjälp?' ⁴⁵Då skall han svara dem: 'Sannerligen, vad ni inte har gjort för någon av dessa minsta, det har ni inte heller gjort för mig.' ⁴⁶Dessa skall gå bort till evigt straff men de rättfärdiga till evigt liv."

Varför tänker Jesus komma tillbaka? Svaret är: därför att han inte är färdig. Hans uppdrag är ännu inte slutfört. Hans frälsningsuppdrag är det visserligen, men han har andra uppdrag.

Jesu första uppdrag gällde själva skapelsen. Han fanns med i tidens början, han var Guds Ord i skapelsens ögonblick, han som är den förste och den siste.

Hans andra uppdrag: att frälsa mänskligheten, vilket han alltså gjorde på korset, när han dog och sedan uppstod. Där besegrades det onda, döden och synden, som hade gjort intrång i Guds skapelse. Men när vi ser

oss omkring i världen så kan man ju undra: misslyckades han? Jesus besegrade döden, ändå finns döden kvar. Jesus tog bort världen synd, ändå finns synden kvar. Så var Jesus uppdrag som frälsare ett misslyckande?

Nej, det var inget misslyckande, han blev bara inte färdig. Kristi gärning är inte avslutad. Jesus första ankomst var del 1 av en tvåstegsplan, och vi väntar på den slutliga frälsningen, den slutliga befrielsen.

Vad är det då vi väntar på rent konkret? Idag spekuleras det mycket över jordens undergång. Det märks inte minst inom filmproduktionen. Det finns en, kanske osund, fascination över världen undergång. Sedan millenieskiftet har den ena katastroffilmen efter den andra spelats upp på våra biografer. Nu senast filmen 2012 där jordbävningar utplånar större delen av mänskligheten och förändrar världskartan.

Många av dessa filmer hämtar sin inspiration från bibeln och när vi lyssnar till dagens epistel om att himlakropparna ska upplösas i eld och jorden förgås så tycks det ju ligga något i detta.

Men när man läser bibeln är det viktigt att skilja på vad som är bildligt menat och vad som ska förstås bokstavligt. Det som Petrus skriver här tror jag innebär det förra. Jorden och skapelsen ska genomgå ett elddop. Det som ska gå under är inte världen i sig utan all ondska, det som blivit skevt ska förintas. Liksom gulduttrassas i eld och blir renare så kommer jorden att förnyas och renas. Vi väntar en förnyelse av denna jord där rättfärdigheten bor.

Men det talas alltså om en dom som väntar innan vi kan ta steget in i det rike som väntat oss sedan världens skapelse. Evangeliets läsning är allvarlig eftersom den så tydligt talar om två utgångar. Det är inte bara evigt liv utan även evigt straff som väntar.

Vad är då poängen med en dom? Behövdes de? Ja, för att något nytt ska få en chans att växa fram så kan man behöva göra upp med det gamla. Efter andra världskriget så fick vi de mycket omfattande Nürnberggrättegångarna. Behövdes de? Nu när världskriget var över, kunde man inte bara glömma och gå vidare? Varför skulle man dra upp allt igen? Ja, hade man gjort det så hade det inte blivit en nystart. Gör man inte upp med det förflutna så bär man bara med sig det i det nya förhållandet.

Helst hade vi väl velat ta bort den är uppdelningen och risken att hamna på den vänstra sidan. Men när nu Jesus själv så tydligt talar om det så låter det sig inte göras. Valmöjligheten har inte plockats bort. Jesus vill att vi väljer honom men som ett fritt val och inte som en tvingande nödvändighet.

Och nu är det ju så att den här domaren är just den som offrat sig själv för att alla skulle bli frälsta. Inget skulle smärta honom mer om någon inte tog vara på frälsningens möjlighet.

Och vi kan fundera över detta: av vem skulle du helst vilja bli dömd? Av en okänd person, en domare som står oåtkomligt högt ovanför dig i rang?

Som inte har någon större förståelse för den situationen som du befinner dig i, eller kan sätta sig in i ditt sammanhang? En domare som, efter att ha utfört sitt arbete med lagboken, sen går hem till sitt utan att ägna dig mer en tanke.

Eller vill du bli dömd av en domare som själv levtt samma liv som du? Som har gått igenom samma svårigheter, blivit utsatt för samma frestelser? Ja, en domare som så intensivt vill att du ska bli frikänd att han själv har tagit på sig straffet i ditt ställe?

Det är just därför som det är Jesus som är domaren och inte Fadern.

När man då ser vad det är som skiljer dessa grupper åt så är det intressant att se likheten. När Kristus, konungen, vänder sig mot dem var och en och säger: "Jag var hungrig och ni gav mig att äta..." eller "jag var hungrig och ni gav mig inte att äta..." så ger de samma svar: "När såg vi dig?" Även de som var till höger, stod som levande frågetecken. Det är ganska tydligt att de gärningar som kvalificerade dem till att var på den rätta sidan handlar om omedvetna gärningar. Just därför kan man inte ta denna text för att försvara någon slags gärningsrättfärdighet. Att vi skulle kunna arbeta oss till en plats i himlen om vi baramättat tillräckligt många hungriga. Gör man det medvetet, ja då räknas det liksom inte.

Man kan inte bestämma sig för att "nu ska jag ut och göra goda gärningar". Planerade och medvetna goda gärningar kommer ofta på fel tid, på fel sätt och med fel intentioner. Jag kan inte i förväg veta vilka gärningar som förväntas just av mig. Därför behöver jag vara öppen för stunden och fånga tillfället i flykten.

Det som vi betyder för andra, utan att ha en aning om det, det är av mycket större värde än när vi medvetet gör något bara för att betyda något.

Men när vi inte i förväg vet vad som förväntas av oss, då måste hela vårt liv inriktas på Gud och på ett liv i Kristi efterföljd. Vi kan inte skilja ut en del av vårt liv, där vi gör det som vi tror förväntas, och resten av tiden lever vi utan Jesus.

Om vi har fokus på oss själva, då sker allt vi gör med beräkning. Vi hoppas att det inte är förgäves som vi gjort så mycket gott, någon nytta ska det väl medföra.

Men har vi fokus på Kristus, då är det inte för egen skull utan enbart för den andres skull som vi hjälper. Vi kanske inte ens förstår vad det betyder för andra. Då kan vi stå där på domens dag som levande frågetecken när Kristus räknar upp våra förtjänster, och bli erbjudna det rike som väntat oss sedan världens skapelse.

Jesus är ännu inte färdig. Han är inte färdig med befrielsen av världens skapelse, han är inte färdig med befrielsen av dig. Frälsningen påbörjades på Golgata men är ännu inte slutförd. Vi behöver därför inte vara rädda för framtiden, en dag ska Gud göra upp med all ondska. Det som väntar oss är nya himlar och en ny jord, där rättfärdigheten bor.